

Mål C-677/19**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

11 september 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunalul Vâlcea (Rumänien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

25 april 2019

Sökande:

S.C. Valoris S.R.L.

Svarande:Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea

Administrația Fondului pentru Mediu

[utelämnas]**TRIBUNALUL VÂLCEA – SECȚIA A II-A CIVILĂ****BESLUT**

Offentlig förhandling av den 25 april 2019

[utelämnas]

På dagordningen står en förvaltningsrättslig och skatterättslig talan väckt av sökanden S.C. Valoris S.R.L. mot svarandena Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea (det regionala generaldirektoratet för offentliga finanser i Craiova – regional förvaltning för offentliga finanser i Vâlcea, Rumänien) och Administrația Fondului pentru Mediu (miljömyndigheten), mot vilken det har framställts återgångskrav, avseende återbetalning av miljödekalen.

[utelämnas]

TRIBUNALUL

har gjort följande överväganden angående begäran om inhämtande av förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol:

I. Föremål för tvisten. Relevanta faktiska omständigheter

1. Genom ansökan av den 30 januari 2019 har sökanden S.C. Valoris S.R.L., ett bolag med säte i Râmnicu Vâlcea [utelämnas], väckt talan vid Tribunalul Vâlcea och yrkat att svarandena Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea och Administrația Fondului pentru Mediu ska förpliktas att återbetala ett belopp om 2 451 rumänska lei (RON), som sökanden betalade för miljödekalen, jämte ränta räknat från den dag då nämnda skatt betalades till den dag då den återbetalas samt att ersätta rättegångskostnaderna.
2. Sökanden betalade beloppet om 2 451 RON den 25 augusti 2014 i samband med registrering i Rumänien av ett fordon [utelämnas] som sökanden hade köpt i Nederländerna och som där hade registrerats för första gången den 12 januari 2007.
3. Skyldigheten att betala miljödekalen stadgades vid registreringstidpunkten i artikel 4 a i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (brådskande regeringsbeslut nr 9/2013 om miljödekal för motorfordon, nedan kallat OUG nr 9/2013).
4. Den 7 augusti 2017 trädde Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule (brådskande regeringsbeslut nr 52/2017 om återbetalning av belopp som utgör den särskilda skatten för personbilar och andra motorfordon, miljöskatten för motorfordon, utsläppsskatten för motorfordon och miljödekalen för motorfordon, nedan kallat OUG nr 52/2017) i kraft. Genom nämnda regeringsbeslut reglerades rätten för de skattskyldiga som hade betalat skatter av samma slag som de i rättsaktens rubrik (däribland miljödekalen) att begära återbetalning av skatten jämte ränta [**Orig. s. 2**] räknat från den dag då nämnda skatt betalades till den dag då den återbetalas. I detta syfte skulle de skattskyldiga inkomma med begäran till det behöriga skatteorganet.
5. I enlighet med artikel 1.2 i OUG nr 52/2017 skulle begäran om återbetalning vid äventyr av preklusion lämnas in senast den 31 augusti 2018.
6. Sökanden iakttog inte ovannämnda frist, eftersom begäran om återbetalning av beloppet om 2 451 RON ingavs till Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea först den 6 december 2018.

7. Genom skrivelse av den 7 januari 2019 meddelade skattemyndigheten att sökandens begäran om återbetalning avslogs, eftersom den hade lämnats in för sent.

II. Relevanta nationella bestämmelser

8. Vad gäller de faktiska omständigheterna är följande materiella bestämmelser tillämpliga i förevarande fall:

Artikel 4 i OUG nr 9/2013 (som var i kraft till och med den 31 januari 2017):

”Beloppet för dekalen ska betalas en enda gång: a) Då det registrerats i den behöriga myndighetens register att äganderätten till ett motorfordon övergått till den förste ägaren i Rumänien och ett registreringsintyg och ett registreringsnummer tilldelats. ...”

Artikel 1 i OUG nr 52/2017:

”1) De skattskyldiga som har betalat den särskilda skatten för personbilar och andra motorfordon i enlighet med artiklarna 214¹–214³ i Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lag nr 571/2003 om skatter och avgifter), i dess ändrade och kompletterade lydelse, miljöskatten för motorfordon enligt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (brådskande regeringsbeslut nr 50/2008 om införande av en miljöskatt för motorfordon), som har antagits genom lag nr 140/2011, utsläppsskatten för motorfordon i överensstämmelse med Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (lag nr 9/2012 om införande av utsläppsskatt för motorfordon), i dess ändrade lydelse, samt miljödekalen för motorfordon enligt [OUG nr 9/2013] vilket, med ändringar och tillägg, omvandlats till lag nr 37/2014, i dess ändrade och kompletterade lydelse, och inte har fått skatten återbetalad innan detta regeringsbeslut träder i kraft får begära återbetalning av skatten, jämte ränta räknat från den dag då begäran om återbetalning inges till den dag då nämnda skatt återbetalas, och i detta syfte ska de skattskyldiga inkomma med begäran till det behöriga centrala skatteorganet. Den tillämpliga räntesatsen är den som stadgas i artikel 174.5 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (lag nr 207/2015, skatteprocesslagen), i dess ändrade och kompletterade lydelse.

2) Rätten för de skattskyldiga i punkt 1 att begära återbetalning inträder från datumet för ikraftträdandet av detta regeringsbeslut, oavsett när skatten har tagits ut, och genom undantag från artikel 219 i lag nr 207/2015, i dess ändrade och kompletterade lydelse, ska begäran om återbetalning vid äventyr av preklusion lämnas in senast den 31 augusti 2018.”

Artikel 168 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

”1) På begäran av den skattskyldige/betalaren återbetalas alla belopp som felaktigt erlagts eller mottagits.”

Artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală :

”Rätten för den skattskyldiga/betalaren att begära återbetalning av en skattefordran preskriberas efter fem år från den 1 januari året efter det år då rätten till återbetalning inträdde.” [Orig. s. 3]

III. Relevanta unionsrättsliga bestämmelser

9. I artikel 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som enligt den hänskjutande domstolen är av betydelse i detta mål, föreskrivs följande:

”Ingen medlemsstat ska, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.”

10. Vidare är en rad principer och uttalanden i EU-domstolens praxis relevanta för att kunna lösa förevarande tvist:

Vad gäller principen om lojalt samarbete, som fastställs i artikel 4.3 FEU, har EU-domstolen slagit fast att ”en medlemsstat [inte får] anta bestämmelser som gör återbetalningen av en avgift, som har fastställts vara oförenlig med [unions]rätten genom en dom av domstolen eller vars oförenlighet med [unions]rätten följer av en sådan dom, beroende av villkor som specifikt rör denna avgift och som är mindre fördelaktiga än de villkor som annars skulle tillämpas på återbetalningen av avgiften i fråga” (dom av den 10 september 2002, Prisco och CASER, C-216/99 och C-222/99, dom av den 2 oktober 2003, Weber’s Wine World m.fl., C-147/01, och dom av den 30 juni 2016, Ciup, C-288/14).

Det framgår vidare av EU-domstolens praxis att ”iakttagandet av effektivitetsprincipen innebär att medlemsstaterna inte får anta processuella regler som är mindre förmånliga för anspråk vilka grundar sig på ett åsidosättande av unionsrätten än de som gäller för talan som baseras på åsidosättandet av nationell rätt och liknar de förstnämnda vad gäller deras föremål, grund och väsentliga beståndsdelar” (dom av den 19 juli 2012, Littlewoods Retail m.fl., C-591/10, och dom av den 30 juni 2016, Ciup, C-288/14).

EU-domstolen har även slagit fast att det rättsmedel som fastställs i nationell rätt för att erhålla återbetalning av vissa skatter som har tagits ut i strid med unionsrätten ska iakttas effektivitetsprincipen, det vill säga att det ”inte får omfattas av processuella regler som gör att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att få skadestånd” (dom av den 10 juli 1997, Palmisani, C-261/95, och dom av den 12 december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04).

IV. Skälen till begäran om förhandsavgörande

11. Genom dom av den 9 juni 2016 i målet Budişan (C-586/14) slog EU-domstolen fast att artikel 110 FEUF inte utgör hinder för att en medlemsstat inför en skatt på motorfordon som ska utgå på importerade begagnade motorfordon när de registreras för första gången i denna medlemsstat och på fordon som redan är registrerade i nämnda medlemsstat vid den första övergången av äganderätten till sådana fordon i samma stat, men att den utgör hinder för att nämnda medlemsstat från betalning av den aktuella skatten undantar fordon som redan är registrerade och för vilka en tidigare gällande skatt har erlagts och inte återbetalats vilken befunnits strida mot unionsrätten.

12. Ovannämnda dom meddelades efter andra domar, där EU-domstolen slog fast att miljöskatter för motorfordon, som tidigare införts i den rumänska lagstiftningen och är av samma slag som miljödekalen, strider mot unionsrätten (dom av den 7 april 2011, Tatu, C-402/09, dom av den 7 juli 2011, Nisipeanu, C-263/10, beslut av den 3 februari 2014, Câmpean och Ciocoiu, C-97/13 och C-214/13, och dom av den 14 april 2015, Manea, C-76/14).

13. Till följd av detta antog den rumänska regeringen OUG nr 52/2017 i syfte att reglera full återbetalning, jämte ränta, av samtliga skatter av samma slag som de ovannämnda. **[Orig. s. 4]**

14. Som konstaterats infördes genom artikel 1.2 i OUG nr 52/2017 emellertid en preklusionsfrist inom vilken de skattskyldiga skulle inge sin begäran om återbetalning till de behöriga skatteorganen, det vill säga senast den 31 augusti 2018. De personer som hade betalat de aktuella skatterna hade således ungefär ett år till förfogande för att utöva sin rätt till återbetalning (från den 7 augusti 2017, det vill säga datumet för ikraftträdandet av OUG nr 52/2017, till den 31 augusti 2018).

15. Genom den talan som har väckts vid den hänskjutande domstolen har sökanden, som inte iakttog ovannämnda preklusionsfrist, gjort gällande att den aktuella fristen utgör ett åsidosättande av unionsrätten, eftersom den inskränker de skattskyldigas rätt att inom den allmänna preskriptionstid som fastställs i artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală erhålla återbetalning av skatter som har tagits ut rättsstridigt. Sökanden har även anfört att EU-domstolen i sin praxis har funnit att perioder på mellan tre och fem år för att utöva rätten till återbetalning av dessa belopp ska anses vara skäliga.

16. Enligt den hänskjutande domstolen är det angeläget och nödvändigt att EU-domstolen klargör huruvida fastställandet av en preklusionsfrist för att utöva rätten till återbetalning av en skatt som har tagits ut i strid med unionsrätten, såsom fristen i enlighet med artikel 1.2 i OUG nr 52/2017, är förenligt med principerna om lojalt samarbete, likvärdighet och effektivitet, såsom de har tolkats i unionsrättslig praxis.

17. I detta sammanhang ska det påpekas att preklusionsfristen enligt artikel 1.2 i OUG nr 52/2017 utgör en särskild frist som har fastställts ad-hoc vad gäller begäran om återbetalning av miljöskatter, eftersom det inte finns motsvarande frister för begäran om återbetalning av andra belopp som har inbetalats till staten i strid med nationell rätt.

18. Vad gäller skatter eller andra avgifter där det genom nationella domstolsavgöranden har slagits fast att de har införts och tagits ut i strid med bestämmelser i nationell rätt får de skattskyldiga utöva rätten till återbetalning inom den preskriptionstid som stadgas i artikel 219 i Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, det vill säga inom en frist på fem år från den 1 januari året efter det år då rätten till återbetalning inträdde.

19. Således aktualiseras frågan huruvida principerna om lojalt samarbete och likvärdighet har iakttagits, eftersom den rumänska lagstiftaren har infört en preklusionsfrist som enbart avser återbetalning av miljöskatter, medan återbetalning av belopp som har tagits ut i strid med nationell rätt inte omfattas av några preklusionsfrister. Vidare är preskriptionstiden för att utöva rätten till återbetalning betydligt längre (fem år).

20. I sin tidigare praxis har EU-domstolen vidare slagit fast att fastställandet av skäliga tidsfrister för väckande av talan vid äventyr av preklusion är förenligt med unionsrätten med hänsyn till rättssäkerheten som samtidigt skyddar den skattskyldige och den berörda myndigheten i samband med yrkanden om återbetalning av belopp som har inbetalats utan grund (dom av den 16 december 1976, Rewe-Zentralfinanz och Rewe-Zentral, C-33/76, dom av den 17 juli 1997, Haahr Petroleum, C-90/94, och dom av den 17 november 1998, Aprile, C-228/96). Sådana skäliga frister kan inte anses vara i strid med effektivitetsprincipen, även om det faktum att fristerna löper ut per definition innebär att väckt talan helt eller delvis ska avvisas (dom av den 28 november 2000, Roquette Frères, C-88/99). Således har även en nationell preklusionsfrist på tre år bedömts vara skälig (dom av den 15 september 1998, Edis, C-231/96).

21. I och med att preklusionsfristen på ungefär ett år enligt artikel 1.2 i OUG nr 52/2017 är kortare än de övriga frister som den hänskjutande domstolen har funnit i EU-domstolens praxis och som kan anses vara förenliga med effektivitetsprincipen, finner den hänskjutande domstolen **[Orig. s. 5]** att det för att kunna fatta beslut i målet är nödvändigt att ombe EU-domstolen att tolka de aktuella principerna.

AV DESSA SKÄL

MEDDELAS I LAGENS NAMN

FÖLJANDE BESLUT:

Europeiska unionens domstol ombeds att med stöd av artikel 267 FEUF besvara följande tolkningsfråga:

Ska principerna om lojalt samarbete, likvärdighet och effektivitet tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 1.2 i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 (brådskande regeringsbeslut nr 52/2017), som har infört en preklusionsfrist på ungefär ett år för att inkomma med begäran om återbetalning av vissa skatter som har tagits ut i strid med unionsrätten, för det fall att det i den nationella lagstiftningen inte stadgas någon motsvarande frist för att utöva rätten till återbetalning av belopp som har tagits ut i strid med nationell rätt?

[utelämnas] [processuella frågor och underskrifter]

ARBETSDOKUMENT